

COMA-LO-PLANO

133b12-15; E.T.C. I, 147).

COMA-LO-PLANO

Partida del terme de Calbera (Alta Ribagorça) (xix, 60).

PRON. MOD.: *kómalopláno*, oït a Calbera per JCor. (xix, 60).

Amb *plano* per *pla* (-o pre-catalana conservada, cf. E.T.C. I, 146).

COMAMAGER

Clotada del terme de Llessui (Pallars Sobirà), documentada en l'*Spill de Castellbò* a. 1518, fol. 114r: «trocets, la hu de *Coma Magir*, e l'altre e-l serrat de Gras, lo delma dells». La lectura *Megir* o *Magir* indubtablement és un error de còpia per *Màger*. [En realitat la forma que hi he oït és *kómanáye* (altre resultat fonèticament normal de MAJOR): formant contrast amb una clotada adjacent, de nom *Coma Menre* (1959), *DECat* v, 376b9. J. C.]

ETIM. Del llatí CUMBA MAIOR 'la coma més gran'. Cal notar que *màger* conserva l'accent del nominatiu de l'antiga declinació, que passa a la darrera síl·laba en els casos oblics: *májór*. «D'acord amb la declinació llatina imparisíl·làbica, l'accent es movia del nominatiu MAJOR als casos oblics com MAJÓREM: sistema que es conservava vigent en les dues llengües de França. També això havia estat català, si bé la pèrdua de la vigència gramatical es marca pel fet que *màjer* pot aparèixer-hi amb funció de complement: «per aysò... complir, cascun d'ells obliga sos béns... e a *màger* fermetat, que <h>o juraren per Déus e per los santz 4 Evangelis», ross., a. 1320 (RLR xxxii, 165)».

COMAMARJA

Tossal de Comamarja o *Comamarxa*, entre Taüll i la vall de Sant Nicolau (Vall de Boí, Alta Ribagorça) (xiii, 164).

PRON. MOD.: *la kómanárca*, oït a Taüll per JCor.

ETIM. Probablement d'un CUMBA *EREMATICA 'la coma més erma, pelada'. És un indret ben pelat de bosc i amb menys prats que enlloc, i essent la més alta de totes és natural que es caracteritzés com la més erma de totes. L'evolució ha de ser **comarmatja* i transposició de la *r* sota la influència de *marge* i de *marxar* (cf. TVBoí I, 10).

Comanegons, V. s. v. *Enec* *Comanseràs*, V. *Cas-tellerà*

COMAPODRIT

Collet del terme de Peramea (Pallars Sobirà) (xxi, 140).

ETIM. El masculí *podrit* fa suposar que derivi d'un masc. *Como-podrit* igual que els *com* en lloc de *coma* que hem isolat a l'art. *cóm*, amb -o pre-catalana mantinguda i després dissimilació *o-o* > *a-o*.

COMA-RÀBIA

Partida del te. de Bono (Alta Ribagorça) (xix, 148).

ETIM. Compost del català *coma* 'valleta poc fonda', i *ràbia* (del llatí RAPIDUS, -DA en el sentit de 'rost', de baixada ràpida), vegeu *DECat* *ràbeu/rèbeu*, s. v. *ràpid*.

COMARDA, Font de la ~, prop de Buiro, te. Ainet de Besan (Vall Ferrera). S'ha d'afegir als compostos formats amb ARDUUS 'rost', de pendent molt inclinat, que hem aplegat amb *Montardo* etc. en *DECat* I, 368b7-30. També s'hi ha d'afegir *Lagunarda*, nom d'un bassal que devia ser, segons *Spill* de Castellbò (f° 23r), a. 1518, entre Rubió (Pall.) i el Coll del Cantó.

COMA-RUGA

Barri marítim de Sant Vicenç de Calders (B. Penedès).

DOC. ANT. *ipsum vilare de Coma Ruga... prope ipsum Venrel... infra t. castrorum... de Calders et de Vincencio* a. 1180 (*Cart. St. Cugat* III, 180).

Amb *ruga*, llatí RUGA 'solc, carreró', referint-se a una coma poc profunda, que és gairebé com un solc (cf. *DECat* VII, 516b25-517a34).

Coma-sa-bani, V. s. v. *Bana*, *La*

COMA-SORDA

Nom d'una partida antiga de Pallars documentada per Abadal, *Comt. Pallars i Ribagorça*, 996 (316).

En toponímia *sord* s'aplica a paratges amagats, curiosos d'aigua invisibles, petits edificis que no es noten o francament enderrocats etc. (cf. el conjunt de NLL que recollirem s. v. *sord*; cf. *DECat* VIII, 79a54-b29); a Andorra *Cabana-sorda*, E.T.C. II, 24.

COMAVERD

Serra de Comaverd, la que separa l'Alt Camp de la Conca de Barberà.

PARONIMS. *Borda de Fontverd* a la vall del Riu Madriu (Andorra) (E.T.C. II, 7).

Granja de Rocaverd, pda. antiga del te. de Poblet. *Vilaverd*, poble agregat a Montblanc (Conca de Barberà).

En cat. ant. *verd* era adj. f. i m. (*DECat* IX, 151a39-b23. J. F. C.

COMA-XERIC

Partida del terme de Cotlliure (Vallespir) (xxv, 17). Però JCor. creu haver-ho oït *kumæsàrik* amb s.

Una altra en el terme de Cameles (Rosselló).

ETIM. Amb el NP germànic SIGIRIC (Förstemann, 1331) (cf. E.T.C. I, 50). J. F. C.

COMBA

Racó (de) la Comba, pda. del te. de Benicàssim (Pna. Cast.) (xxix, 135.7). Oït *la kómba* per JCor.

ETIM. Forma mossàrab equivalent al català *coma*, de CUMBA 'valleta poc fonda' (cf. *DECH* II, 151b8-152a56). J. F. C.